

Divadelní Koječák

aneb Vykoupení z věznice Divadelní Koječák ...

02/23
čtvrtek
ročník 12°

...u čeho dosáhnete vykoupení zítra:

17.00 / Divadlo Strom Brno: ČUNÍK UPROSTŘED

20.00 / Divadelní spolek Jana Honsy Karolinka: LABYRINT SVĚTA A RÁJ SRDCE

DENÍČEK DIVADELNÍHO KOJEČÁKA

- První den přehlídky začal divadlem pro nejmenší, tedy představením Kosí bratři od Divadla Scéna Zlín.

- Během dne probíhaly přípravy na večerní slavnostní zahájení a sjížděla se porota. Jako první přijela Petra v doprovodu Pavla (Hurycha), přijeli autem, jeli po dálnici z Prahy až do Kojetína. Jako druhý dorazil Vladimír Altán Mátl. Dostavil se vzorně do Svačiné kanceláře, kde se Svača zrovna převlékala, takže ho vítala „se zdviženou sukni“ a on nevěděl, jak si to má vyložit.

- Sokolka letos zapomněla postavit kuřácký altán u zadního východu ze Sokolky, takže po zrušení vnitřního skladu/kuřárny už musíme

kouřit jako největší nuzáci vyloženě na dešti.

- V absentujícím kuřáckém altánu jsme se šeptandou dozvěděli, že Petra Richter Kohutová nebude na vyhlášení výsledků přehlídky, protože mají nějaký problém v divadle v Chebu a ona to tam musí jet v neděli srovnat.

- Asi v 18:30 se Svača ptala do éteru ve vestibulu, jestli je v párkovači voda, protože Vlast'a Hovorka sem chce přijít na večeři. Bar se potýkal s mírnými obtížemi v obsazení obsluhy, jelikož celá kultura účinkovala ve večerní scéně. V 19:38 se do kanclu dostavil Svačin Laďa a prohlásil, že je ve vestibulu Vlast'a a je nervózní jak pes, protože nejsou párky. *pokračování na další straně*

Pak se zjistilo, že tu vodu do párkovače nikdo nedal.

- S blížícím se slavnostním zahájením přehlídky Svača začala mít problém s kostýmem. Zapomněla si vyprat bílou košili, takže měla obavu, že zase bude hrát jak čuně. Pak se tedy ještě jednou převlekla do jiné bílé košile s vyšívanými motivy, ale zase měla problém, že jí k té nové košili někdo čubl hanácký šátek. V 19:40 si tu novou košili s motivy polila jakýmsi zeleným pitím s názvem „Chlorofil“ a ve 20:00 pak vystupovala s mokrým flekem na prsou.

- Hadička se zeptala Dušana Meduny, spolumajitele Měšťanského pivovaru Kojetín, jaké je to nové kojetínské pivo, jestli není hnusné.

- Na slavnostním vyhlášení Svača úspěšně předala funkci ředitelky letošní přehlídky Marušce Němečkové, jelikož Svača je spolurežisérkou soutěžícího souboru Mimoni a mohl by nastat střet zájmů velikosti kojetínského Čapího hnízda. Milan na to předání funkce vymyslel scénku z filmu Hoří, má panenko, kde chtějí hasiči předat vysloužilému předsedovi dárek, ale pořád řeší, jestli to není hloupé, protože mu to měli dát dřív, když mu ještě nebylo tolik. Kupodivu tam Maruška opravdu přišla.

- Slavnostní zahájení otevírali místní Mimoni s představením Haná se nesodí, což se jim velmi povedlo a mimo jiné jsme se dozvěděli, že elementárním základem státu je hanácká rodina.

CITÁT DNE

„Teplé pivo je horší než studená Němka.“ Jára Cimrman

NAJDĚTE PĚT ROZDÍLŮ ANEBO KOJETÍNSKÝ DIVADELNÍ SNĚHULÁK

VČERA JSME VIDĚLI

Kosí bratři

Soubor: Divadlo Scéna Zlín

Autor: Ludvík Středa / Michal Sopuch

Režie: Michal Sopuch

Prvním představením 29. ročníku festivalu Divadelní Kojetín se letos stalo představení Kosí bratři ztvárněné Divadlem Scéna Zlín pod režii Michala Sopucha. Tato pohádka byla určena především pro ty nejmenší; diváci z řad mateřských škol a prvního stupně základní školy tím pádem byli vítáni. Jak už napovídá název divadelní hry, hlavními postavami jsou dva kosí bratři. Jeden se jmenuje Josef a druhý Václav. Tito dva spolu vyvádějí v jednom kuse různé taškařice a vylomeniny, mimo jiné ale také zažívají mnohá dobrodružství. Co že si pod tím máte představit? Například jim nedělá problém kopání metra, zkrocení lva, a dokonce ani jízda na koloběžce jim není cizí. V žádném případě ale nezapomínají na dobré skutky. Jsou to prostě kosí kluci, jak se sluší a patří.

A na dětech bylo opravdu vidět, že se velkolepě baví. Každou chvíli se mezi řadami diváků ozýval hlasitý smích. Hlav-

ní hrdiny tohoto příběhu zahráli Teodor Dlugoš s Adamem Cahou, kteří se do svých rolí perfektně vžili. Nesmíme ale zapomenout ani na roli krtka Františka a mnoho jiných, které předvedla Hana Mrázková. Celý děj nám k tomu krásně doplňovaly veselé a různorodé písně.

V sále se po celou dobu držela uvolněná atmosféra a po skončení všichni účastníci odcházeli s úsměvem na tváři. Včetně mě samotné.

Michaela Hošťálková

KOLOKVIUM S HERCI PO PŘEDSTAVENÍ

Adam Cáha

Na čem jste byl naposledy v divadle?

Naposledy jsem byl na koležích z Divadla Scéna na představení Vinnetou.

Jak jste se dostal k divadlu?

Jako amatér. Možná jako jediný člen nejsem vystudovaný herec, ale jsem vystudovaný muzikant. Naše vedoucí Hanka mi učin-

kování nabídla, mě to bavilo a nebyl jsem úplně nejhorší, takže to fungovalo.

Vaše oblíbená vzpomínka nebo zážitek z divadla?

Cokoliv, co hraji se svým kolegou Theodorem.

Kvůli dnešnímu MDŽ – chtěl byste popřát nějaké speciální ženě/dívce?

Své manželce Kláře.

Divadlo, nebo film?

Divadlo.

Co vás nejvíc baví na vašich rolích?

Že nikdy nevím, co si ta role vymyslí.

Teodor Dlugoš

Na čem jste byl naposledy v divadle?

Byl jsem na svých koležích z Konzervatoře v Šumperku, kde mám kamarády a bylo to představení Mrzák inishmaanský.

Jak jste se dostal k divadlu?

Chodil jsem do dramaťáku, pak jsem se přihlásil na konzerva-

toř, tu jsem vystudoval, šest let jsem úspěšně působil v angažmá v Divadle Radost a teď tady.

Vaše oblíbená vzpomínka nebo zážitek z divadla?

Jak říkal Adam, vždycky, když hrajeme spolu, je to ono.

Kvůli dnešnímu MDŽ – chtěl byste popřát nějaké speciální ženě/dívce? Mojí mamince, ať se má fajn.

Máte nějaké zvyky nebo rituály, které děláte před vystoupením?

Nachystat si rekvizity, převléct se do kostýmu a jdeme na to.

Co vás nejvíc baví na vašich rolích?

Že je to sranda a užívám si nečekané okamžiky.

Hana Mrázková

Na čem jste byl naposledy v divadle?

Na Swingu, bylo to představení absolventů JAMU.

Jak jste se dostala k divadlu?

Kolem mého osmnáctého až devatenáctého roku svého života, víceméně jsem začala chodit na lidovou konzervatoř a tam jsem si to zamilovala.

Kvůli dnešnímu MDŽ – chtěla byste popřát nějaké speciální ženě/dívce?

Svojí mamince a babičce.

Divadlo, nebo film?

Divadlo.

Máte nějaké zvyky nebo rituály, které děláte před vystoupením?

Ano, dávám si kávu.

Co vás nejvíc baví na vašich rolích?

Já mám asi nejradši komické role a střídání charakterů.

KOLOKVIUM S DIVÁKY PO PŘEDSTAVENÍ

Kristýna Válková

Užila sis představení?

Jako docela to bylo dobrý, líbilo se mi to, dávám deset z deseti bodů.

Jaká postava se ti nejvíce líbila?

Ti ptáčci, ten modrej.

Chtěla bys být herečkou, až vyrosteš?

Ne, protože já bych se na to vůbec neučila a bylo by to na mě těžké.

Eliáš Marčeník

Užil sis představení?

Ano, bavilo mě to.

Jaká postava se ti nejvíce líbila?

Lev.

Chtěl bys být hercem, až vyrosteš, a proč?

Ano, protože bych chtěl taky hrát v divadle.

Ela Lučanová

Užila sis představení?

Moc se mi to líbilo, byla to sranda.

Jaká postava se ti nejvíce líbila a proč?

Liška.

Chtěla bys být herečkou, až vyrosteš, a proč?

Ne, je to moc těžké.

DÍVKA ČÍSLA 2

RECENZOR ANEB VČERA JSME VIDĚLI

Haná se nesodí

Soubor: Mimoni Kojetín

Autor: Vlastimil Peška, Zdeněk Galuška, Milan Zahradník

Režie: Milan Zahradník a Hana Svačinová

Hanácká rodina – základ státu

Před závorkou musím vytknout, že patřím k oněm škarohlídům, kteří tvrdošíjně razí heslo „Zvířata a děti na jeviště nepatří“. V případě kojetínských Mimoňů však musím udělat výjimku. A podotýkám, že velmi rád. Ti na jeviště rozhodně patří!

Ano, dalo by se spekulovat o tom, zda divadelní hra určená pro dospělé a o dospělých, nastudovaná s dětmi či spíše mládeží, splňuje parametry onoho ořepaného a možná už i značně vyčpělého hesla, ale budiž.

Milan Zahradník a Hana Svačinová si totiž pro práci s mladým souborem vybrali Peškovu dramatizaci Galuškových povídek Slovácko sa súdí / nesúdí a upravili si ji pro hanácké, přesněji kojetínské nářečí. Za využití principu sousedského divadla na divadle, ji vybavili i místními aktualizacemi. Největšími přednostmi inscenace jsou bezesporu radost ze hry, jasně viditelná sounáležitost party tvůrců, živá hudební složka a v neposlední řadě funkční a nápaditá scénografie, řešená pomocí dřevěných bedýnek (s jedinou výtkou, že by bedýnkám slušela trocha omšelosti).

Děj nás zavádí do místní hospody, kde probíhá „ostatkový soud“. Počáteční interakce s diváky (rozdávání koláčků) není sice nic objevného, ale kojetínskému pojetí sluší. Je jen škoda, že se velmi záhy tento klíč vytrácí a již se prakticky neobjeví.

Chvilí jsem znovu přemýšlel o tom, zda takový text může být opravdu uvěřitelně odehrán mladými lidmi. Vždyť pro jádné slovo a baňku trnkovice se tam daleko nejde! Klidným mě nenechávala ani neustále se vtírající myšlenka, jak by toto pojetí obstálo vedle jiných divadel hraných dětmi, kupříkladu na soutěži dramatických oborů ZUŠ. Myslím, že by se tamní porotci nestačili divit!

A možná právě proto mě to vlastně nakonec neskutečně bavilo. Je pravdou, že některé ze scének fungovaly lépe (Sósedí, Herodes), některé méně (Alkohol), ale jako celek byly všechny velmi zábavné a měly spád.

Možná by stálo za úvahu lépe propracovat scénku rvačky, kterou doprovází místní zástupce spravedlnosti Šabla takřka dokonalým kojeckým rapem. Kdyby byla posunuta na úroveň gagu, mohla by vyznít lépe a nepůsobila jako „z jiného filmu“. Být tvůrce, zvážil bych i celkovou délku inscenace.

Přes všechny zmíněné a vlastně drobné nedostatky ve mně po zhlédnutí zůstává velmi dobrý pocit. Nejen ze zábavného textu a velmi dobrých hereckých výkonů všech mladých herců, ale i ze zjištění, že s mládeží není vždy nutné pracovat za pomoci akademických příruček. Že někdy stačí, když jim nabídnete zábavnou formu tvoření, dáte jim potřebný prostor k vyjádření a dokážete šikovně využít jejich přirozené hravosti.

A ještě jednu důležitou přidanou hodnotu Mimoni mají. A to je úcta ke kulturnímu dědictví své oblasti. Je to ale úcta nehraná, je vrozená, přirozená, veselá, zkrátka přesně taková, jaká k tomuto regionu patří. A to je leckdy víc, než může nabídnout jakýkoliv sofistikovaný divadelní výklad.

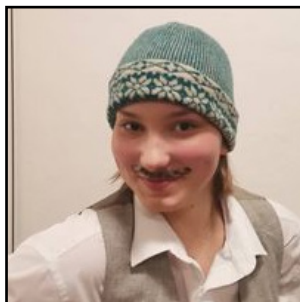
Pro mě už Mimoni nikdy nebudou ti žlutí animáci, ale tahle parta báječných „děcek“, která se pro mě stala jakýmsi kojetínským „fenomémem“. A kdo ví, možná i díky nim se hanácká rodina stane základem našeho státu! A to zaslouženě!

*Představení 8. 3. 2023, Divadelní Kojetín
Vladimír Altán Mátl*

KOLOKVIUM S TVŮRCI PO PŘEDSTAVENÍ

Lenka Kusáková

Na čem jsi byla naposledy v divadle? Na Maryši se školou.
Jak ses dostala k divadlu?

K tomu vede zajímavý příběh. To jsme se tak jednou sešli na masopustním průvodu, vyzkoušeli jsme si ze srandy divadlo a alkoholem opojeným dospělým jsme se tak strašně líbili (smích), že nám řekli, ať

jedeme na zkoušku divadla. No a my jsme teda opravdu na tu zkoušku přišli, i když členové si tu výzvu už nepamatovali, a od té doby jsme v divadle.

Perfektní. Jaká je tvoje oblíbená vzpomínka nebo zážitek z divadla?

Ono jich je spousta, ale většina z nich je takových docela nepublikovatelných. Ne, tak moje oblíbená... Když Milan hrozil párkem ve Václavově, z toho je krásná fotka.

Jelikož je dnes MDŽ, komu bys chtěla něco vzkázat nebo popřát? Tak samozřejmě všem svým kamarádkám. A Elince, Elince Noskové. Janička v pozadí: A co já? (vzápětí to stejné zopakuje Maruška.) Janičce Dostálíkové... (Prochází kolem nás Dája ukazující na sebe.) Ty jsi muž, Dájo, ty máš smůlu... (smích) Marušce, Májince... Maruška v pozadí: Děkuju! Haničce Svačinové – naší režisérce – a svojí mamince samozřejmě, babičce a tetám.

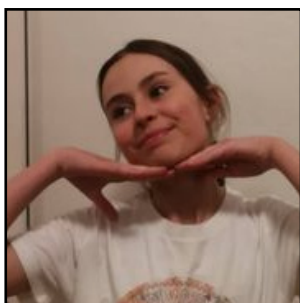
Kdyby sis měla vybrat divadlo, nebo film, co by sis vybrala? Divadlo.

Máš nějaký rituál, který děláš pravidelně před každým představením? To máme všichni. Stoupneme si do kroužku a řekneme si: „Zlomte vaz!“

To je hezké. A nakonec... Co tě nejvíc baví na tvé roli?

Hrozně mě baví Aneša Ťópalová v sósedech, když se tam pereme a hádáme, to mě baví. A potom mě baví dělat s Maruškou ožralu.

Ela Nosková

Na čem jsi byla naposledy v divadle? Ve Zlíně na představení „Donaha!“.

Jak ses dostala k divadlu?

Jak Leňa, na tom masopustu, jak jsme se tam sešli, takže tak.

Jaká je tvoje oblíbená vzpomínka nebo zážitek z divadla? Mám jich hodně, ale hlavně právě z této hry.

Kdyby sis měla vybrat divadlo, nebo film, co by sis vybrala? Asi divadlo.

Proč? Protože je to realita a jde přímo vidět, jak to lidé prožívají, a ne že to je ve filmu jako natáčeno.

Máš nějaký rituál, který děláš pravidelně před každým představením? Sejdeme se do kroužku, zazpíváme si a řekneme „zlomte vaz, čert tě vem“.

Co tě nejvíc baví na tvé roli?

Baví mě tam, že se lidé pobaví. Většinou třeba u toho kožkaře, jak tam projedu, tak to mě hodně baví. A u drben, jak tam dělám vyjeveného člověka, a tak...

Martin Ligač

Na čem jsi byl naposledy v divadle?

Naposledy jsem byl na Návštěvy u pana Greena v Mladé Boleslavi.

Jak ses dostal k divadlu?

Asi přes mého bratra, který má vystudovanou konzervatoř.

Chceš dělat herectví v dospělosti?

Chtěl bych se tomu věnovat v budoucnu.

Jaká je tvoje oblíbená vzpomínka nebo zážitek z divadla? Z našeho divadla tam je milion vzpomínek, hlavně když se něco pokazí. Obzvláště přechyby, to bych řekl, že jsou asi nejvýraznější vzpomínky.

Jelikož je dnes MDŽ, chtěl bys někomu něco vzkázat? Nějaké ženě, holce, dívce?

Chtěl bych rozhodně poděkovat svojí mamce za to, co pro mě dělá, a samozřejmě všem ženám za to, že jsou tu s námi, s muži, když to občas není jednoduché.

To je hezké. Co tě nejvíc baví na tvé roli?

Že se tam můžu hodně vyjádřit a můžu být někým, kým nemůžu být v reálném životě.

Milan Zahradník

Jak vás napadl námět na hru, kterou jste právě hráli?

Je to hra na motivy Slovácko se sází a vzhledem k tomu, že jsme předtím hráli Lakomou Barku od Wericha, v hanáctině Skópá Barka, tak jsme chtěli pokračovat v takovém lidovém duchu. Našli jsme si scénář k tomuto tématu, upravili jsme

ho do hanáctiny a vzniklo tohle.

Co říkáte na dnešní výkon herců? Já si myslím, že vynikající. Že hráli úplně úžasně a patří jim za to pochvala.

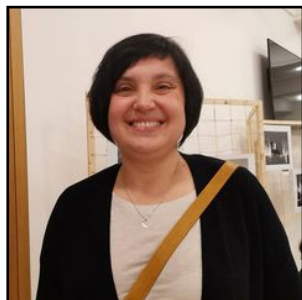
Souhlasím. Jaká je vaše oblíbená vzpomínka z divadla?

Oblíbená vzpomínka z divadla je, když jsem začínal na střední škole hrát divadlo, hrál jsem takovou romantickou postavu Karla Hynka Máchy. V pozadí bylo zrcadlo, které jsem v konečné scéně nechca rozbil, takže ten konec vyplynul úplně nějak jinak, protože se lidi začali smát a ta romantika, to drama se v tom úplně rozplynulo.

KOLOKVIUM S DIVÁKY PO PŘEDSTAVENÍ

Martina Bařinová

Jak jste si užila dnešní představení?

Bylo to perfektní, velmi vtipné, super.

Která postava se vám nejvíc líbila?

Určitě postava, co hrála Leňa Kusáková, ale bohužel si nepamatuju jméno postavy. Viděla jsem to poprvé, takže nevím.

A proč se vám líbila? Bylo to vtipné.

Kdybyste měla možnost zahrát si někdy divadlo, využila byste toho? Na to asi nemám úplně odvahu.

Martina Šóšová

Jak jste si užila představení?

Bylo super, už jsem ho viděla podruhé a šla bych i potřetí.

Jaká byla vaše oblíbená postava a proč?

Těch bylo víc, takže úplně vyhraněnou postavu nemám. Mně se líbili všichni.

Kdybyste měla možnost zahrát si v divadle, využila byste toho? Určitě ne.

Určitě ne? Možná křoví.

Lenka Poláchová

Jak jste si užila dnešní představení?

Skvělé, zase to bylo neopakovatelné.

Jaká byla vaše oblíbená postava a proč?

Asi Kyščena je skvělá samozřejmě, ta to vyhraje... To je prostě reálná role.

Kdybyste měla možnost zahrát si v divadle, využila byste toho?

Asi ano, ale potřebovala bych mít na to čas.

A na čem jste byla naposledy v divadle?

To už si nepamatuju, ale je možné, že to bylo i předtím tohle představení. Hraje tam můj syn.

**TADY MŮŽE BÝT
VAŠE FOTOGRAFIE,
KDYŽ PŘIJDETE DO DIVADLA
a KOUPITE SI KOJECKÉ PIVO
NA BARU!!!**

„Čím více vážíte, tím větší problém bude s vaším únosem.“

PO HANÁCKY SOBĚ UKLOHNIME

Domácí chleba tetiny Polákové

Co bude hospodyňka potřebovat: Na kvásek: do půllitru teplé vody, kvasnic kostka, 2 malé užitky cukru, nechat odstát, až vyplave kvásek navrch. Na těsto - do mísy nasrát tři drobnější erteple, 1 kilo hladké móky, 2 malé užitky soli, 2 malé užitky kminu, 3 velké užitky octa, seménka - slunečnice, len, sezam, mak, dyňa - dle liba a přiměřeně, přiměřeně.

Co z toho hospodyňka může uklohnit: Zamichá těsto s kváskem, rozválí na vále a nechá vykynout (30 minut). Po vykynutí udělá dvě šišky a dá je na nevymaštěný plech. Tróbu rozeře na 250 stupňů a peče půl hodiny na 250 stupňů a půl hodiny na 150 stupňů. Během pečení jednu potřebu slané vodě.

Chytrý hospodyňky radij: Po zadělání těsta uděláte hned dvě šišky, které necháte vykynout cca 30 minut rovnou na plechu, a pak pečete. Můžete přidat i škvarky, ale pak už chleba nemůžete jíst vegetariáni. *Dobrá chuť!*

LETOŠNÍ ŘEDITELKA FESTIVALU DIVADELNÍ KOJETÍN MARUŠKA NĚMEČKOVÁ (TA VLEVO) (TEN VPRAVO JE STAROSTA)

Hana Hásová Korábová/Vladimír Fekar/Petra Richter Kohutová/Vladimír „Altán“ Mátl/Hana Svačinová/Milan Zahradník
Kristina Chmelová/Michaela Hošťálková a ostatní...

Foto: Jana Večeřová Úvodní obrázky: Jan Žmolík Grafika/sazba: Svača
tisk: MěKS Kojetín, 2023, zdarma

MěKS Kojetín / Divadelní Koječák

<http://www.meksokojetin.cz/divadelni-kojetin>

